

ligger ikke nogen Paastand i Retning af, at det enkelte Seminarium eller et enkelt Seminariums Lærere ikke skulde bestræbe sig for en fuldt ud saglig Bedømmelse, men den beskikkede Censor, der medvirker Landet over, faar herigennem Betingelser for en ensartet Bedømmelse, som den enkelte Seminarielærer i Almindelighed ikke kan have. Der kan endvidere for den enkelte Elev ogsaa forekomme Tilfælde, hvor det kan være en Betryggelse eller føles som en Betryggelse, at en beskikket Censor medvirker.

Som Svar herpaa udtalte *Undervisningsministeren* bl. a.:

„Jeg forstaaer meget vel de Betragtninger, som Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen, i sin særdeles besindige Ordførelse fremkom med. Jeg synes dog ikke, jeg vil lægge Skjul paa, at jeg ikke nærer saa store Betæneligheder som Udvalget ved at give Bemyndigelsen simpelt hen i den Form, hvori den var foreslaaet, men jeg vil heller ikke lægge Skjul paa, at jeg vel forstaaer de Argumenter, der har været fremført, selv om jeg ikke helt kan lodde Virkningerne for det, der skulde være Lovforslagets Hovedhensigt, nemlig at gennemføre en dybtgaaende Reform i den Forstand, at vi kunde faa en virkelig Forsøgsundervisning ved Seminarierne. Jeg har imidlertid bøjet mig for Udvalgets næsten enstemmige Opfattelse, og jeg kan heller ikke se, at det nu foreslaaede ligger saa forfærdelig langt fra de Forpligtelser, Ministeriet i Forvejen havde paalagt sig.“

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Folketinget* pegede *Undervisningsministeren* paa, at Meningen med den nævnte Udtalelse i Landstingsudvalgets Betænkning var, at der, hvor Eksamen ikke kræves, skal kræves visse skriftlige Besvarelser, som ogsaa kan gaa til en Fjernbedømmelse. „Men jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre Tinget opmærksom paa, at denne Udtalelse er delvis fremkommet ved, at man har talt om det, der er fra Udvalgets Side lavet en Skitse, jeg har foretaget enkelte Ændringer i denne Skitse, og ved denne Bearbejdelse, hvor ogsaa jeg var med, er der sket det, som jeg altsaa udtrykkeligt gør det høje Ting opmærksom paa, at Formuleringen, som den staar i Landstingets Betænkning, „under alle Omstændigheder kræves visse skriftlige Besvarelser“, denne Formulering viser det sig ikke helt dækker den Opfattelse, der var den herskende. Man siger til mig fra Landstingsudvalget, at det er mig, der har givet disse tre Ord i denne Formulering: „under alle Omstændigheder“. Der er blevet underkastet en Kritik, idet det er sagt, at det er skarpere, end man fra Landstingsudvalget havde tænkt — og det var mig, der havde formuleret disse Ord. Jeg synes derfor, at jeg skylder den Oplysning, at det selvfølgelig var